

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Agenda EU v oblasti práv dítěte

KOM(2011) 60 v konečném znění

(2012/C 43/08)

Zpravodajka: **paní JOÓ**

Dne 15. února 2011 se Evropská komise, v souladu s článkem 304 Smlouvy o fungování Evropské unie, rozhodla konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci

sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Agenda EU v oblasti práv dítěte

KOM(2011) 60 v konečném znění.

Specializovaná sekce Zaměstnanost, sociální věci, občanství, kterou Výbor pověřil přípravou podkladů na toto téma, přijala stanovisko dne 8. listopadu 2011.

Na 476. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 7. a 8. prosince 2011 (jednání dne 7. prosince 2011), přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 170 hlasy pro, 2 hlasy byly proti a 5 členů se zdrželo hlasování.

1. Závěry a doporučení

1.1 EHSV vítá *Agendu EU v oblasti práv dítěte* (dále jen „sdělení“), kterou Komise uveřejnila dne 15. února 2011, a vyjadřuje naději, že bude výchozím bodem k úplné realizaci Úmluvy OSN o právech dítěte a k systematickému zohledňování práv dítěte v co nejvyšší možné míře. Toto sdělení bylo zveřejněno po čtyřech letech příprav a předcházelo mu sdělení Komise s názvem *Směrem ke strategii EU o právech dítěte* z července 2006, k němuž EHSV vydal stanovisko ⁽¹⁾.

1.2 Děti jsou v rámci EU skupinou obyvatelstva, jejíž prospěch a zdravý rozvoj mají zásadní význam, a to jak ve smyslu obecných životních podmínek, jejich kvality života, tak ve smyslu investic do budoucna. Kvalitně prožité dětství vycházející z existence práv zajišťuje socioekonomický rozvoj, což umožní EU splnit cíle ve všech oblastech. Je nutno zdůraznit, že vnímání dětí coby „investice do budoucna“ musí jít ruku v ruce s konceptem šťastného dětství, protože pro děti i společnost je současnost právě tak důležitá jako budoucnost.

1.3 Výbor poznamenává, že čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii stanovil ochranu práv dítěte za cíl Evropské unie a tato ochrana je zakotvena v právně závazné Listině základních práv. Listina se vztahuje na činnost všech institucí a orgánů Unie a na členské státy při provádění právních předpisů EU. Každý nový evropský legislativní návrh je proto posuzován z hlediska svého dopadu na základní práva včetně práv dítěte.

1.4 EHSV poukazuje na skromnost a omezenost cílů tohoto sdělení. Evropská unie dosud neratifikovala Úmluvu Organizace spojených národů o právech dítěte, jako to udělala v případě Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením ⁽²⁾. EU by měla najít cestu, jak se k této úmluvě jednostranně připojit. ⁽³⁾ Členské státy by měly každé dva roky připravit komplexní zprávu o monitorování postavení dětí, která by se zabývala nejen jejich ekonomickými poměry, ale i jinými faktory podílejícími se na jejich dobrých životních podmínkách, a která by vycházela ze systematického sběru údajů, výzkumu a analýz. To by usnadnilo vytvoření unijní databáze a hodnotícího nástroje, které by doplnily stávající dostupné informace.

1.5 Výbor má za to, že je třeba více využívat údajů a informací – např. zpráv vlád a organizací občanské společnosti pro Výbor OSN pro práva dítěte – umožňujících porovnat opatření členských států v oblasti ochrany a prosazování práv dětí. Různé mezinárodní organizace, jako je Eurostat, OECD, Světová banka atd., by se měly současně podněcovat, aby shromažďovaly údaje týkající se práv dětí a využívaly příslušné ukazatele pomocí systematické kompilace a analýz. EHSV doporučuje, aby EU úzce spolupracovala s Radou Evropy na vytváření synergií mezi jejich příslušnými programy ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/11/4&format=HTML&aged=1&language=CS&guiLanguage=en>.

⁽³⁾ Podpsat Úmluvu OSN o právech dítěte a přistoupit k ní mohou pouze státy – na rozdíl od Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, kde tuto možnost mají také regionální organizace. Možným řešením by bylo jednostranné prohlášení EU o připojení, které by v praxi mohlo mít obdobné účinky jako přistoupení a zamezilo by obtížím spojeným s ratifikací.

⁽⁴⁾ Nadcházející strategie Rady Evropy o právech dítěte 2012–2015 a další strategie v souvisejících oblastech.

⁽¹⁾ KOM(2006) 367 v konečném znění a Úř. věst. C 325, 30.12.2006, s. 65–70.

1.6 EHSV vyjadřuje znepokojení nad tím, že ve sdělení chybí účinná strategie pro jeho provedení či aplikaci, ačkoli ukazatele Agentury Evropské unie pro základní práva a souhrnný seznam hodnotících nástrojů k provádění Úmluvy Organizace spojených národů o právech dítěte by mohly být uspokojivým základem. Existence takové prováděcí strategie by mohla být zárukou, že bude strategie v oblasti práv dětí uplatňována a prosazována.

1.7 Vlastní účast dětí na přípravě rozhodnutí, která se jich týkají, a na hodnocení programů je nezbytná; bylo by také užitečné posoudit jejich spokojenost a vyhodnotit jejich názory. EHSV vítá snahu Komise o zapojení dětí a podporu jejich účasti v souvislosti se všemi otázkami, které se jich týkají. Je také nezbytné zohlednit postoje profesních organizací a odborníků pracujících s dětmi.

1.8 EHSV doporučuje, aby mezi programy, jejichž cílem je zajistit prosazování a ochranu práv dítěte, a dalšími programy EU (týkajícími se vzdělávání, mládeže, integrace Romů, boje s chudobou, justice vstřícné k dětem, mezigenerační solidarity, vnějších vztahů) byla vzájemná součinnost a interakce. Tyto programy by též měly klást viditelný důraz na otázky týkající se práv dětí a jejich prospěch a zdravý rozvoj. Dále považuje za důležité garantovat práva dětí pomocí integrovaného přístupu a úzké spolupráce a koordinace mezi jednotlivými GR Komise.

1.9 EHSV doporučuje, aby se provádění strategie Evropa 2020 posuzovalo v neposlední řadě i z hlediska práv dítěte a jeho prospěchu tak, aby to bylo v souladu s cíli strategie a zároveň aby bylo možné tyto cíle odděleně posoudit z hlediska dlouhodobého plánování (vzhledem k tomu, že děti jsou investicí do budoucna).

1.10 EHSV doporučuje, aby EU věnovala zvláštní pozornost ochraně a prosazování práv zvláště zranitelných skupin dětí (dětí žijících v chudobě, mimo své rodiny, v ústavech, dětí ohrožených či trpících násilím nebo zneužíváním, dětí s postižením, z etnických či přistěhovaleckých menšin, dětí bez doprovodu, uprchlíků, dětí, jež utekly z domova, dětí opuštěných rodiči migranty) na národní i evropské úrovni. Ochrana práv dítěte a právo na ochranu soukromí a lidskou důstojnost znamená, že EHSV odsuzuje jakékoli násilí páchané na dětech, včetně násilí uplatňovaného doma za „výchovným účelem“, a vyzývá tedy všechny členské státy, aby přijaly zákon o zákazu tělesného trestání dětí, a opakovaně vznáší požadavek, aby byl jmenován zvláštní zmocněnec.

1.11 Výbor je toho názoru, že je mimořádně důležité propagovat a vyučovat právům dítěte společně s prostředky ochrany a prosazováním těchto práv. Vedle poskytování kvalitních informací veřejnosti je nutné věnovat zvláštní pozornost informování rozhodujících činitelů, právníků a jiných odborníků z praxe, ale i vnitrostátních a evropských specialistů a politiků. Další oblastí zájmu by měla být příprava těch, kdo pracují s dětmi a rodinami, a samotných rodičů a dětí, nejen kvůli

osvětě o právech dítěte, ale také kvůli pochopení toho, že je nutné, aby děti byly nositeli lidských práv – nikoli jen zmenšeninami dospělých se zmenšenými právy – se silnější ochranou kvůli své zranitelnosti, věku a postavení. Členské státy by měly všemožně podporovat rodiny, neboť je to v nejvlastnějším zájmu dítěte.

1.12 Výbor uznává, že na práva dítěte je nutno nazírat holisticky a komplexně, a nikoli odděleně. Zároveň doporučuje věnovat zvláštní pozornost otázkám, jako je kvalitní, dostupná a bezplatná pre- a postnatální péče pro matky coby aspekt veřejného zdraví a zdraví dětí, a otázkám, jimiž se zabývá toto sdělení, jako je justice vstřícná k dětem včetně mladistvých pachatelů⁽⁵⁾.

1.13 K zajištění spravedlnosti, která by neměla negativní dopady na děti, žádá EHSV přijetí opatření zaručujících výsledky pod ochranou jednak pro děti, které se stanou obětí sexuálního trestného činu, a dále pro děti, které se účastní občanskoprávního rozvodového řízení rodičů. Při shromažďování svědeckví je třeba zabránit tomu, aby dítě bylo vystaveno dalším traumatům, a tato činnost tedy musí být prováděna za pomoci specificky proškolených odborníků a pokud možno na „neutrální půdě“ mimo soudní budovy.

1.14 Mezi nejzávažnější překážky v prosazování práv dítěte patří dětská chudoba, deprivace, diskriminace a vyloučení. ESHV proto opakuje své doporučení z předchozích stanovisek, že by v těchto oblastech měla být zvláštní pozornost věnována provádění, monitorování a posuzování programů v úzké souvislosti s cíli strategie Evropa 2020 v oblasti snižování chudoby a všech forem vzdělávání. Za tímto účelem bude nutné zajistit dostatečné zdroje. Přednost by měly vždy mít politiky a opatření zaměřené na děti.

1.15 Vzhledem k hospodářské krizi, finančním překážkám a omezeným zdrojům EHSV doporučuje věnovat zvláštní pozornost zajištění toho, že nedojde ke zhoršení stávajících problémů a že se současné aktivity na ochranu a posílení práv dítěte nestanou obětí úsporných opatření.

2. Souvislosti

2.1 Všechny členské státy EU ratifikovaly Úmluvu OSN o právech dítěte⁽⁶⁾ (dále jen „úmluva“) a ve většině těchto zemí se stala nedílnou součástí vnitrostátního práva – její uplatňování je tudíž povinné. Úmluva je nejrozšířenější ratifikovanou úmluvou o lidských právech na světě. Za posledních dvacet let od základu změnila zásady a postupy týkající se postavení, práv a úlohy dětí.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 110, 9.5.2006, s. 75.

⁽⁶⁾ <http://www2.ohchr.org/english/law/crc.htm>.

2.2 Komise určila problematiku dětí za klíčovou prioritu v rámci svých strategických cílů na období 2005–2009 a v červenci 2006 zveřejnila samostatné sdělení s názvem *Směrem ke strategii EU o právech dítěte* ⁽⁷⁾, v němž počítá s vytvořením komplexní strategie o právech dítěte a začleněním ochrany a prosazování práv dítěte do všech oblastí vnitřních i vnějších politik EU, jakož i s podporou činnosti členských států v této oblasti.

2.3 EHSV volá po souhrnné, komplexní a holistické unijní strategii, jejímž cílem by bylo v plném rozsahu a účinným způsobem zajistit prosazování práv dítěte v souladu s úmluvou ve vnitřní i vnější politice Evropské unie, ale i v rámci činnosti členských států při provádění strategie o právech dítěte ⁽⁸⁾.

2.4 Stanovisko, které EHSV uveřejnil v roce 2006, uvádí, že postoj k právům dítěte v politikách EU by měl vycházet z úmluvy a jejích dvou opčních protokolů, z příslušných rozvojových cílů tisíciletí ⁽⁹⁾ a Evropské úmluvy o lidských právech. EHSV nedávno vydal několik stanovisek zabývajících se různými aspekty práv dítěte ⁽¹⁰⁾.

2.5 Listina základních práv EU, v jejímž článku 24 je zakotvena zásada ochrany a prosazování práv dítěte, se stala právně závaznou vstupem Lisabonské smlouvy v platnost dne 1. prosince 2009. Článek 3 Smlouvy o Evropské unii poprvé v dějinách Evropské unie výslovně zmiňuje ochranu práv dětí ⁽¹¹⁾. Ochrana a podpora práv dítěte je jedním z cílů Evropské unie. Veškeré politiky a opatření, které se nějak týkají dětí, musejí být koncipovány, naplňovány a monitorovány v souladu s nejvyšším zájmem dítěte ⁽¹²⁾.

2.6 V programech EU, Rady Evropy a OSN týkajících se práv dítěte jsme našli čtyři společná témata: chudobu a sociální vyloučení, děti jako oběti násilí, zvláště zranitelné skupiny dětí a nutnost dětí aktivně zapojit, konzultovat a naslouchat jim v záležitostech, které se jich týkají. Dalším společným tématem EU a Rady Evropy je justice vstřícná k dětem a rodinná politika.

2.7 Ve svém stanovisku ⁽¹³⁾ z června 2010 Výbor regionů zdůraznil, že práva dětí musejí být uplatňována průřezově a musejí se dotýkat všech otázek. To vyžaduje mnohostranný přístup a začlenění dětské problematiky do všech oblastí evropských i vnitrostátních politik.

2.8 Komise vytvořila evropské fórum o právech dětí pro organizace občanské společnosti, které se již sešlo pětkrát a vyjádřilo svůj názor na právě připravovanou strategii. Mimo to byly provedeny dva průzkumy o tom, jaké povědomí mají děti o svých právech a jaké jsou názory na toto téma. Výsledky těchto průzkumů byly podkladem k přípravě tohoto programu ⁽¹⁴⁾. Sdělení se také zabývá právy dítěte z pohledu Rady Evropy – se zvláštním zřetelem k násilí vůči dětem, snahám o zajištění justice vstřícné k dětem a dalším relevantním doporučením a úmluvám.

2.9 Akční skupina pro práva dítěte (CRAG) ⁽¹⁵⁾ je významnou skupinou sdružující organizace občanské společnosti. CRAG je neformální seskupení nevládních organizací, jehož cílem je spolupráce při monitorování a naplňování sdělení Evropské komise s názvem *Směrem ke strategii EU o právech dítěte*.

2.10 Na jaře roku 2011 došlo k vytvoření neformální, mezi-stranické aliance poslanců Evropského parlamentu k tématu práv dítěte, která si za svoji prioritu stanovila koordinovaný a konzistentní přístup k problematice dětí, zejména k otázkám jejich práv ⁽¹⁶⁾.

3. Práva dětí v EU

3.1 EHSV vítá první zprávu Evropské komise o uplatňování Listiny základních práv Evropské unie ⁽¹⁷⁾ vydanou 31. března 2011, která se věnuje šesti hlavním listiny (důstojnost, svobody, rovnost, solidarita, občanská práva a soudnictví) se zvláštní kapitolou o právech dítěte v rámci hlavy Rovnost. Listina základních práv striktně zavazuje EU k prosazování práv dětí zaručujícím jim právo na život, na ochranu, na rozvoj a na aktivní zapojení.

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 267, 1.10.2010, s. 46–51.

⁽¹⁴⁾ Eurobarometr: http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_235_en.pdf.

⁽¹⁵⁾ Členy skupiny jsou: Terre des Hommes, World Vision, European Foundation for Street Children Worldwide, Save the Children, Euronet – evropská síť dětí, Eurochild, Plan International, SOS-Kinderdorf International, <http://www.eph.org/a/2610>.

⁽¹⁶⁾ [http://www.eurochild.org/\(http://www.eurochild.org/index.php?id=208&tx_ttnews%5Btt_news%5D=1819&tx_ttnews%5BbackPid%5D=185&cHash=cc6d4444ebae436b2a844a082a0ea2a8\)](http://www.eurochild.org/(http://www.eurochild.org/index.php?id=208&tx_ttnews%5Btt_news%5D=1819&tx_ttnews%5BbackPid%5D=185&cHash=cc6d4444ebae436b2a844a082a0ea2a8)).

⁽¹⁷⁾ http://fra.europa.eu/fraWebsite/attachments/charter-applic-report-2010_EN.pdf.

⁽⁷⁾ KOM(2006) 367 v konečném znění.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 325, 30.12.2006, s. 65–70.

⁽⁹⁾ Valné shromáždění OSN, Deklarace tisíciletí OSN, 8. září 2000.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 48, 15.2.2011, s. 138–144, Úř. věst. C 44, 11.2.2011, s. 34–39, Úř. věst. C 339, 14.12.2010, s. 1–6, Úř. věst. C 317, 23.12.2009, s. 43–48.

⁽¹¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2008:115:0013:0045:CS:PDF>.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/justice/fundamental-rights/rights-child/index_en.htm.

3.2 EHSV s potěšením konstatuje, že Agentura Evropské unie pro základní práva po rozsáhlé konzultaci odborníků a organizací občanské společnosti vyvinula ukazatele ke stanovení míry prosazení práv dětí⁽¹⁸⁾ a vypracovala studii s údaji o prospěchu dětí žijících v EU. Tato studie však obsahuje pouze údaje o hmotných podmínkách a blahobytu, neuvádí složené ukazatele kvality života a ochrany dětí na základě praktických opatření a jejich rozsahu⁽¹⁹⁾.

3.3 Výbor zdůrazňuje, že v ochraně a účinném uplatňování práv dítěte může uspět pouze průřezové partnerství. V takovém partnerství se na plnění určitých cílů společně podílejí členské státy, různé úrovně správy, vnitrostátní a mezinárodní nevládní organizace spolu s organizacemi občanské společnosti, fóra zastupující různé zájmy, např. děti a jejich zastupující organizace, sociální partneři, jako jsou zaměstnavatelé, odbory a podnikatelské subjekty.

3.4 Ač je pravdou, že se sdělení zmiňuje o dětské chudobě a různých skupinách zvláště zranitelných dětí, na tyto otázky se navzdory jejich značnému významu pro současný prospěch dětí a jejich úspěšný přechod k dospělosti a začlenění, v neposlední řadě v rámci dobře známých demografických problémů stojících před Evropou, nicméně nezaměřuje. Zvláštní pozornost je v tomto ohledu nutno věnovat také prevenci všech forem diskriminace na základě pohlaví mezi dětmi.

3.5 Hospodářská krize je pro prospěch a zdravý rozvoj dětí rizikovým faktorem, který děti – zejména ty, které žijí v obtížných podmínkách – zasahuje v mnoha ohledech. Ve většině případů se služby a profesionálové, kteří s dětmi pracují, sami potýkají s problémy a čím dál větší počet základních služeb buď chybí, nebo je dostupných pouze ve velmi omezené míře.

3.6 V rámci vnějších vztahů přikládá EU velkou důležitost konkrétním otázkám s významem pro ochranu a prosazování práv dítěte. Mezi tyto otázky patří přeshraniční opatrovnictví, nezvěstné děti, děti migrantů, děti bez doprovodu, děti zadržovaných nelegálních migrantů, zneužívané děti a děti, které jsou oběťmi pohlavního zneužívání či sexuální turistiky⁽²⁰⁾. Nezabývá se však stále vážnějším problémem dětí, které zanechali rodiče migranti v zemích původu. U takových dětí je absence dozoru, zatímco rodiče pracují v některém z členských států EU, závažným problémem, stejně jako v případě, že rodiče nemohou s sebou své děti vzít z důvodu nevhodných podmínek. Za této situace – ačkoli poptávka po práci rodičů je v jiné zemi, v níž také platí daně a příspěvky, jejich dětem práva chybějí a jsou vystaveny vážným rizikům.

3.7 EHSV považuje za velmi důležité, že došlo k první formulaci doporučení ohledně propojení práv dítěte a podnikatelského světa⁽²¹⁾, když UNICEF, iniciativa OSN Global Compact a Save the Children zahájily přípravu zásad a obecných pokynů, jejichž cílem je pomoci podnikatelské sféře chránit a podporovat práva dítěte. Kromě toho, že tento proces poskytuje prostor pro pozitivní opatření, upozorňuje na potenciální negativní dopady, zejména pokud jde o reklamu (nabádání dětí ke spotřebě produktů škodících tělesnému či psychickému zdraví, k násilnému, riskantnímu či eroticko-pornografickému jednání), vzorce spotřeby, ale i zdraví a výživu, cestovní ruch, dětskou práci a diskriminaci. Všechna odvětví hrají v této oblasti klíčovou roli, a měla by tudíž úzce spolupracovat s vládními a nevládními organizacemi, organizacemi občanské společnosti, obchodními organizacemi a odbory, aby bylo možné tyto cíle splnit jak v Evropské unii, tak v členských státech.

3.8 EHSV je toho názoru, že ačkoli většina programů týkajících se problematiky dětí spadá do vnitrostátních pravomocí, stále roste počet doporučení a aktivit EU v mnoha těchto oblastech (např. předškolní věk, odborná příprava, předčasně ukončená školní docházka, nezvěstné děti). Ty potom ovlivňují vnitrostátní politiky, avšak rozsah jejich vlivu na realizaci na národní úrovni je mnohdy nejasný.

3.9 V různých programech EU (např. v oblasti mládeže, vzdělávání, celoživotního učení, integrace Romů, boje s chudobou, mezigenerační solidarita, rovnováhy pracovního a rodinného života, vnějších vztahů atd.) by měly být prioritou možnosti ochrany a prosazování práv dítěte s důrazem na různé skupiny zvláště zranitelných dětí, včetně dětí, jež zanechali rodiče migranti v zemích původu.

3.10 EHSV již dříve⁽²²⁾ naléhal na Komisi, aby na ochranu práv dítěte jmenovala zvláštního zmocněnce pro otázky násilí páchaného na dětech, a žádal státy, aby usilovaly o odstranění veškerých forem násilí páchaného na dětech. Proto EHSV lituje, že Komise nezaujala vůči tělesnému trestání dětí žádný postoj. Tělesné tresty poškozují právo dětí na tělesnou nedotknutelnost. Děti, které jsou bity, se učí používat násilí. Ochrana práv dítěte a právo na ochranu soukromí a lidskou důstojnost znamená, že EHSV odsuzuje jakékoli násilí páchané na dětech, včetně násilí uplatňovaného doma za „výchovným účelem“, a vyzývá tedy všechny členské státy, aby přijaly zákon o zákazu tělesného trestání dětí. Opakovaně vznáší požadavek, aby byl jmenován zvláštní zmocněnec a aby Evropská komise a členské státy usilovaly o odstranění tělesných trestů na dětech ve všech členských státech EU.

⁽¹⁸⁾ http://fra.europa.eu/fraWebsite/attachments/FRA-report-rights-child-conference2010_EN.pdf.

⁽¹⁹⁾ http://www.tarki.hu/en/research/childpoverty/tarki_dwb_mainreport_online.pdf.

⁽²⁰⁾ Stanovisko EHSV k tématu Ochrana dětí před cestujícími sexuálními delikventy, Úř. věst. C 317, 23.12.2009, s. 43–48.

⁽²¹⁾ Children's Rights and Business Principles Initiative (iniciativa o dětských právech a obchodních zásadách).

⁽²²⁾ Úř. věst. C 325, 30.12.2006, s. 65–70.

3.11 Výbor souhlasí s tím, že naslouchání dětem, konzultace s nimi a jejich zapojování do všech otázek s nimi souvisejících napomůže vykonatelnosti jejich práv a zároveň je připraví na aktivní občanství. Aby se tak mohlo stát, je dále zapotřebí zajistit přístup k verzím dokumentů pro dětské čtenáře, a vytvářet a spravovat podobně přístupné brožury a internetové stránky či jejich specifické části, jak plánuje GR pro spravedlnost ⁽²³⁾.

3.12 K zajištění spravedlnosti, která bude respektovat práva dětí a zabránit jejich psychologické újmě, by bylo vhodné přijmout ve všech soudních systémech Unie následující opatření:

- u dětí, jež se staly obětí sexuální trestné činnosti, je třeba při shromažďování svědectví zabránit tomu, aby dítě bylo vystaveno dalším traumatům, a tato činnost tedy musí být prováděna za pomoci specificky proškolených odborníků a pokud možno na „neutrální půdě“ mimo soudní budovy;
- u dětí, které se účastní občanskoprávního rozvodového řízení rodičů, musí být výslech prováděn se stejnou opatrností, jako ve výše uvedeném případě, a je třeba je chránit před manipulací ze strany rodičů a právních zástupců.

3.13 V účinnějším informování o právech dítěte hrají nezbytně nutnou pozitivní úlohu média, včetně sociálních médií, která jsou zaměřena na rodiče, profesionály a samotné děti.

3.14 EHSV se vyslovuje pro využívání otevřené metody koordinace, jakož i dalších vhodných mechanismů, jako prokazatelně účinného přístupu k zajištění toho, že spolupráce mezi členskými státy a identifikace a využívání osvědčených postupů může pomoci při ochraně a prosazování práv dítěte a zároveň zařadit dětskou problematiku do ostatních politik.

3.15 Záměrem EHSV jako předního zástupce občanské společnosti je k tomuto přispět systematickým monitorováním výsledků a šířením a posilováním práv dítěte prostřednictvím jeho členů.

3.16 Pro účinnější prosazování legislativy považuje EHSV za vhodné a nutné zavést užší spolupráci a konzultace mezi různými orgány OSN, Výborem pro práva dítěte, Radou Evropy a mezinárodními dětskými organizacemi a organizacemi zastupujícími děti než doposud, jelikož cíle a činnost takových organizací souvisí s rozsáhlým a komplexním prosazováním práv dítěte.

V Bruselu dne 7. prosince 2011.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Staffan NILSSON

⁽²³⁾ Dětský koutek na www.europa.eu.